

Till dig som folkvald
ledamot av riksdagen

Information från Sveriges rovdjurstätaste områden

År 1976 var de sista vargarna utrotade i Sverige. Endast en hanvarg fanns i Padjelanta nationalpark. De mellansvenska skogslänen hade i 150 år varit förskonade från varg. Samma år -1976 - ansökte Svenska Naturskyddsföreningen (SNF) med stöd av sitt ”Projekt varg” om att få inplantera varg i Värmlands och Dalarnas gränstrakter mot Norge. Ansökan beviljades inte, men på något märkligt sätt började vargar under 1980-talet att finnas där SNF föreslagit att de skulle inplanteras.

Genom lagstiftning - fredning av varg och fängelsestraff vid skydd av tamdjur och hundar vid vargangrepp – tillväxte vargstammen och har nu blivit så livskraftig och förtätad i de mellansvenska skogslänen att bytesdjuren – främst klövvilt som älg och rådjur – inom vissa områden inte räcker som föda åt den snabbt tillväxande stammen. Angreppen på får, nötkreatur och hundar är nu vanligt förekommande inom vargreviren och åsamkar glesbygdsborna och deras företag ekonomiska avbräck och medför en starkt försämrad livskvalitet. Flera fäbodbrukare och andra djurhållare överväger att sluta eller har redan slutat med sin verksamhet. Följderna blir minskad mångfald, förlorade biotoper och husdjursraser samt igenbuskning (p g a utebliven betning) av öppna landskap i fäboddar och i småbrukslandskapen, avfolkning, nedläggning av affärer och bensinmackar. Jakt med löshund är inte längre möjlig på grund av risken för vargangrepp. Försämrade jaktmöjligheter innebär ibland svårigheter att rekrytera personal till industrin och till vården, t ex läkare och tandläkare.

Den rovdjurspolitik ni beslutat och lagstiftat om innebär ett förtryck av en minoritet - av oss som lever och verkar inom de mellansvenska skogslänens mer eller mindre heltäckande vargrevir. Vad är glädjen och nyttan med en vargstam som orsakar oss så stora ekonomiska avbräck och så försämrad livskvalitet? Ni riksdagsledamöter har bl a beslutat om kommunala veton vad gäller uranbrytning och lokalisering av vindkraftverk. Man kan ha olika uppfattningar om det är bra eller dåliga beslut, men de finns. För att motverka det majoritetsförtryck som ni riksdagsledamöter utövar mot minoriteten glesbygdsbor, borde riksdagen i första hand besluta om kommunala veton mot varg. Betänk att ni har ett stort ansvar att även främja en levande landsbygd för bevarande av dess miljövärden, kultur och särart, som uppskattas också av tätortsbor, speciellt under semestertider. FNR:s grundinställning är att vargar borde hållas i reservat eller i hägn för att möjliggöra djurhållning, fäboddrift, löshundsjakt och skapa livskvalitet för vår landsbygds invånare.

Slutligen ber jag dig fundera över den legislativa grunden för den rovdjurslagstiftning du och övriga riksdagsledamöter beslutat. Enligt en av våra grundlagar, Regeringsformen 2:18 ska medborgare vars egendom tas i förfogande – såsom för att hysa en tät vargstam – vara tillförsäkrad ersättning för den förlust förfogandet innebär (sänkta inkomster av

jaktarrenden, sänkta fastighetsvärden, förlust av bytesdjur vid jakt – med närproducerat, ekologiskt viltkött). Privatägd skogsmark tas ju i anspråk av den av staten beslutade vargförvaltningen.

Med vänlig hälsning
Folkaktionen Ny Rovdjurspolitik

Inge Johansson
Ordförande

Adress: Bada Gattorp
685 92 Torsby

inge6@globalnet.net

0560-630 55
0703-994 230